

4

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Hle, Panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emmanuel,
to je ‘Bůh s námi’ . . .“*

Mt 1,23

Úvodní slovo

Milý Ježíšku!

Už zase jsou tu Vánoce, a protože jsem celý rok byl hodný (kdybys náhodou nevěřil, tak na to mám v kostele fůru svědků), jistě Ti můžu poslat tento seznam k urgentnímu vyřízení. Potřeboval bych: * několik tramvají, abych mohl dovézt včas na mši i ty, kterým to vždycky „akorát nejede“, * hodně velkou a pohodlnou pavlač, abychom se nemuseli pomlouvat ve farní kavárně či před kostelem, * takové lavice do kostela, které mají jenom samé kraje a žádné „uprostřed“, protože tam nikdo nechce sedět, * něco z kůrů andělských, aby se v kostele konečně víc zpívalo

a odpovídalo, * samouklízecí soupravu, protože rukou ubývá a neuklizený kostel je jako svíčková bez brusinek, * a asi tisíc nový vtipů, protože kázání bez vtipu je jako kino bez proutu. Jo – a ještě pořádné špunty do uší, abych radši neuslyšel, co si teď mnozí čtenáři tohoto čísla Tomáška budou říkat.

A pokud mi náhodou chceš říct, že nic z mého seznamu nepotřebuje nebeskou assistenci, protože si to můžem obstarat sami, pak mi prosím pošli aspoň úplně novou hubu. Ta stará je totiž už úplně vymluvená z podoby, takže asi už nikoho o ničem nepřesvědčí.

*Tvůj neužitečný služebník
Petr Vrbacký*

Informace

Aktuální dění ve farnosti

- Ve středu 21. prosince od 16 do 17 hodin se mohou děti s rodiči zúčastnit na faře na Lidické 6 **chystání vánočních ozdob** pro kostel. Po skončení středeční večerní mše svaté pak budou mít děti příležitost nazdobit si v kostele své vánoční stromečky. Srdečně zveme děti i rodiče!
- Prosíme ty, kdo by byli ochotni pohlídat kostel v době, kdy je o vánočních svátcích otevřen pro veřejnost, aby se domluvili s kostelníkem, kdy by ho byli ochotni vystřídat.
- V pátek 6. ledna 2006 (svátek Tří králů) přibude k obvyklým bohoslužbám v našem kostele ještě **mše svatá v 9 hodin** pro studenty Biskupského gymnázia.
- Zveme ochotné a odvážné jedince, kteří mají rádi dobrodružství a jsou milovníky silných zážitků, aby se přihlásili k účasti na **Tříkrálové sbírce**. Potřebné informace obdržíte u kostelníka či na faře.
- V pátek 13. ledna 2006 v 19 hodin se sejde na faře ke společnému jednání **farní i ekonomická rada** farnosti.
- **Rodinný víkend, 24.–26. 2. 2006.** Taky jste si rádi hráli? Zážitkový rekreačně-vzdělávací víkend, kdy si i dospělí zase začnou hrát a uvědomí si význam hry pro vývoj a výchovu dítěte. Sobota je věnovaná přednášce a individuálním rozhovorům

s přítomným odborníkem, během víkendu je prostor i pro společné procházky a hry pro děti i dospělé. V době programu pro rodiče je zajištěno hlídání dětí s programem. *Lektor:* Mgr. Dagmar Spáčilová, učitelka a lektorka dramatické výchovy. *Místo konání:* rekreační středisko Drak v Křižanově. *Cena (ubytování, strava, kurzovné):* dospělí a děti nad 10 let – 580 Kč, děti do 10 let – 440 Kč, děti do 3 let zdarma bez nároku na lůžko a stravu.

Informace a přihlášky jsou k dispozici v Centru pro rodinu a sociální péči v Brně, Josefská 1, Brno, na tel.: 542 217 464 nebo mobil: 731 402 736, mail: eliska.vondrackova@centrum.cz, internet: www.crsp.cz.

12. farní ples v Semilassu

Všechny srdečně zveme na dvanáctý farní ples. Bude se konat **v sobotu 7. ledna 2006**. Poprvé se bude konat v Kulturním centru Semilasso v Králově poli, na Palackého třídě 126. K tanci bude hrát kapela Onkles a kromě tanečních vystoupení a soutěží budete mít možnost vyhrát v tombole. Příspěvky do tomboly uvítáme.

Vstupenky jsou v prodeji v sakristii po večerních mších sv. – v neděli 18. 12. po dopoledních mších sv. a v neděli 25. 12. a 1. 1. jen po deváté. Vstupenky jsou za 200 Kč, pro nevýdělečně činné za 130 Kč.

Keprník

Oprava sakristie

Během prosince pokračovaly práce na rekonstrukci sakristie podle harmonogramu prováděním elektro- a vodoinstalačních prací. Dále je ještě do Vánoc naplánovaná výměna oken a provedení sanančních omítek.

Po Vánocích pak budeme muset provést snad nejnáročnější část – výměnu a přepojení hlavního rozvaděče elektrického proudu a všech kabelů. V této souvislosti máme *důležité upozornění*: Protože se tyto práce nedají provést během jednoho dne a za provozu kostela, bude v týdnu od 9. ledna do 13. ledna 2006 (tedy od pondělí do pátku včetně) kostel úplně uzavřen a nebudou se v něm konat žádné bohoslužby!

V druhé polovině ledna pak bude položena dlažba a zhotovena přepážka do kněžské sakristie a provedeny potřebné dokončovací práce.

Děkujeme všem, kdo jste až dosud jakýmkoliv způsobem podpořili nebo se podíleli na tomto díle a prosíme vás i nadále o pomoc a přízeň!

Petr Vrbacký

Na fotografiích na nástěnce vzadu na pravé straně můžete sledovat, jak probíhá rekonstrukce kostela. Další fotografie najdete na stránkách <http://www.volny.cz/sv.tomas-brno/> nebo <http://svtomas.net>.

(pozn. redakce)

Dosavadní investice

ROK 2004

kanalizační a vodovodní přípojka

září	576 209,90 Kč
listopad	740 379,90 Kč

ROK 2005

správní a projekční poplatky

září	11 900 Kč
říjen	7 750 Kč
listopad	3 900 Kč

stavební práce

říjen	408 133,30 Kč
listopad	416 783 Kč

zálohy

okna	100 000 Kč
osvětlovací tělesa	60 000 Kč

další očekávané výdaje

osvětlovací tělesa	63 000 Kč
okna	197 000 Kč

ZBÝVAJÍCÍ NÁKLADY

stavební a instalační práce*	850 000 Kč
elektroinstalační práce	?
dlažby	?
truhlářské práce (dveře, přepážka)	?

* ... pravděpodobná cena

? ... cena není zatím známa

Na stavební práce zbývá k čerpání úvěr cca 1 080 000 Kč a na běžném účtu je zůstatek cca 250 000 Kč.

Petr Vrbacký

Dary a daně

Ve vztahu k blížícímu se konci roku a tím i následným daňovým přiznáním a Zúčtování daně ze závislé činnosti jsem chtěl připomenout možnost odpočtu poskytnutých darů od základu daně.

Týká se to všech výdělečných osob – zaměstnanců, OSVČ i osob „na volné noze“ majících příjmy z jiného podnikání. Stručně napsáno, pokud poskytnete dar a necháte si tuto skutečnost potvrdit, pak můžete toto potvrzení zahrnout do daňového přiznání a zaměstnanci po předložení potvrzení mzdové účtárni zaměstnavatele si mohou nechat zahrnout tuto skutečnost do ročního Zúčtování daně ze závislé činnosti. Tímto způsobem ušetřím na daňových odvodech, či jinak řečeno, stát mi přispěje na poskytnutí v zákoně vyjmenovaných darů. *Početní příklad:* Darují 10 000 Kč a pohybuji-li se např. v daňovém pásmu 25 % základu daně, pak odvedu státu o 2 500 Kč méně na dani.

Tento příspěvek píší právě z toho důvodu, že je možné zvážit, zda této skutečnosti nevyužít pro podporu nějaké činnosti, se kterou sympatizujete nebo např. pro podporu nějaké oblíbené farnosti apod. Ve farnosti sv. Tomáše je možné tyto záležitosti řešit v kanceláři farního úřadu Lidická 6 v úředních hodinách nebo s farářem farnosti P. Vrbackým po mši sv.

Pro pořádek je potřeba ještě uvést, že Zákon o dani z příjmů v § 15 podmiňuje tento postup celkovou výši daru ve zdaňovacím období ve výši 1 000 Kč nebo 2 % ze základu daně. A dále se to týká pouze darů vyjmenovaných v uvedeném paragrafu (odst. 5), ale účely náboženské (pro registrované církve), kulturní, zdravotní, charitativní, humanitární, školní a další jsou ve výčtu zahrnuty.

Příspěvek není vyčerpávající, ale pokud by měl někdo dotaz nebo by někomu pomohl přímý kontakt, jsem ochoten. Pravidelně se pohybuji v neděli po deváté mši před kostelem s ušima schovanýma pod zelenou čepicí.

Petr Kali Hanák

Pozdrav z Plzně

první část

Milí farníci, kamarádi a přátelé. Zdravím vás srdečně z Plzně, kde právě pobývám v komunitě salesiánů a kde strávím následující dva roky. Možná se ptáte, proč jsem právě tady. Je to pro mě jedna z mnoha zastávek na cestě mé salesiánské formace, a tak mě napadlo, že předvánoční čas je možná dobrá příležitost přiblížit vám tu mou cestu.

Svou cestu salesiánské formace jsem začal v Sebranicích u Litomyšle v roce 2001. Tomuto kroku ovšem předcházely

krůčky menší, které se skládaly jako mozaika. Řeknete si, proč jsem se rozhodl pro řeholní život a proč jsem si vybral právě salesiány?

Do určité míry je to tajemství mezi mnou a Bohem. Zároveň má na rozhodování člověka vliv prostředí, ve kterém žije. U mě to byla rodinná výchova, prožívání víry a přátelství v partě ministrantů, skvělé zážitky a nezapomenutelná dobrodružství na „svazarmovských“ a skautských tábořech, studium na Biskupském gymnáziu. Později se k tomu přidala účast na prázdninových kurzech, hezká přátelství a krásné chvíle ve společenství mládeže, setkání s konkrétními lidmi, kteří se pro mne stali svědky radostného prožívání víry nebo naopak setkání s mnohými, kteří svou víru i život prožívají odstrašujícím způsobem.

Velmi mě oslovovalo studium historie a archivnictví. Byla to pro mě příležitost setkat se v dějinách s mnoha lidskými příběhy, podívat se na kořeny, ze kterých vychází naše národní dějiny a zároveň se seznámit s dvoutisíciletým působením křesťanství. Zvlášt' mě oslovoily životopisy světců, lidí prožívajících víru v každé době zcela originálně. Také civilní služba v Diecézní charitě mi umožnila setkat se s radostmi i bolestmi dnešního světa. Zejména rozhovory se staršími lidmi, kteří hodnotili svůj život a přemýšleli, co pro ně mělo největší cenu, mi v mnohém otevřely oči.

Poznat své vlastní životní povolání, to, k čemu mě Bůh volá a zve, je důležitým

úkolem dospívání. A stejně jako povolání do manželství je i povolání k zasvěcenému životu odpovědí na Boží volání a zároveň svobodným lidským rozhodnutím. Působí zde Boží milost, ale je také třeba lidského úsilí.

K salesiánům mě nasměrovala mimo jiné touha věnovat se mládeži a zejména životní příběh svatého Jana Boska, mého biřmovacího patrona, který celoživotní úsilí věnoval výchově mládeže v poctivé občany a dobré křestany.

SEBRANICE U LITOMYŠLE (ČERVEN 2001 AŽ SRPEN 2002) – ASPIRANTÁT

Do Sebranic jsem přišel 5. června 2001. Je to malá vesnička ve východních Čechách (asi 800 obyvatel), ve které žijí početné rodiny. Víra se zde předává z generace na generaci a lidé jsou zde velmi přátelští a pohostinní. Také proto jsme zde navázali hezké vztahy s místními lidmi.

Na zdejší faře bydlí komunita tří salesiánů a sídlí zde aspirantát. Tato fara je místem, kam přijíždějí mladí lidé, kteří chtějí poznat salesiány, příp. se stát jedním z nich. Je možné zde zůstat na víkend, na týden nebo i déle a nezávazně se seznamovat se salesiánským stylem života. Ti, kteří už mají vážnější zájem, zůstávají na tomto místě zpravidla rok, někdy i dva. Aspirantů zde bývá tak tři až pět.

Aspirant se zde učí komunitnímu (tj. společnému) životu, účastní se společných modliteb (ranní rozjímání, mše svatá, modlitba breviáře), práce i studia (italština,

němčina, základy duchovního života, katechetika), pomáhá vyučovat náboženství. Pro zdejší mládež jsou zde různé zájmové kroužky, víkendové akce, oslavy a každý aspirant se zapojí dle svých schopností. Já jsem zde učil němčinu, náboženství pro 5. třídu a měl jsem na starost knihovnu. V Sebranicích jsem prožil pěkný rok a pak přišlo stěhování do Prahy.

PRAHA-DOLNÍ POČERNICE (SRPEN 2002 AŽ SRPEN 2003) – NOVICIÁT

Noviciát jsem začal 15. srpna 2002 spolu s dalšími dvěma mladými muži Martinem Běhalem a Petrem Kalasem. Dalo by se říct, že jsme se do Prahy „přihnali jako velká voda“, protože zde právě vrcholily povodně. Také proto jsme první měsíc našeho pobytu strávili pomocí na různých místech. Noviciát je specifické období řeholní formace, které trvá zpravidla rok, a kandidát řeholního života během tohoto roku prověřuje svou motivaci stát se řeholníkem. O vstup do řeholní společnosti má už vážný zájem (přirovnal bych to k vážné známosti) a zkoumá, zda je tento životní styl pro něj přijatelný. Stejně tak i řeholní společnost prověřuje kandidáta, zda je vhodným adeptem této životní cesty.

Noviciát jsme zahájili exerciciemi v krásném prostředí Jeseníků. Staly se pro nás impulsem k celoročnímu úsilí a práci na sobě, k modlitbě a přemýšlení o naší životní cestě.

Dolní Počernice je vesnička na východním okraji Prahy. Kostel bývá během dvou

nedělních mší plný, i když z místních lidí chodí do kostela jen pár. Zato se sjíždějí lidé z okolních sídlišť – Černého mostu, Horních Počernic, Jahodnice, Běchovic a Újezdu. Je zde živé farní společenství s mnoha mladými rodinami, z nichž mnozí jsou salesiánskými spolupracovníky.

Noviciát byl umístěn opět na faře. Sídlila zde pětičlenná komunita – magistr noviců, farář, spolubratr koadjutor, který měl na starost údržbu domu, starost o zahrada a dílnu. Bydlel zde i jeden velmi starý salesián a trávil zde svůj „důchod“ – bylo velmi obohacující poslouchat jeho celoživotní zkušenosti. Další spolubratr salesián bydlel na faře 20 km daleko – tuto farnost sparavuje více než 30 let.

A co vlastně bylo náplní noviciátu? Opět účast na komunitním životě. Další rozvoj duchovního života (rozjímání, modlitba osobní i společná). Dopolední studium – zejména salesiánských Stanov a Pravidel, dále pak studium životopisu Dona Boska a salesiánské spirituality s cílem poznat, jak Don Bosko žil, co dělal a v jakém duchu. Dalším předmětem byl „preventivní systém“, úvod do Starého a Nového zákona a salesiánská rodina.

Zpestřením studia bylo i naše středeční docházení na Vyšší sociálně pedagogickou a teologickou školu Jabok (s úmyslem vyzkoušet si, jaké to je na vyšší odborné škole), kde jsme navštěvovali některé poměrně zajímavé přednášky.

Kromě studia byla součástí noviciátu i práce, které bylo vyhrazeno úterní odpoledne. Tento čas jsme věnovali budrobným opravám v domě, nebo práci na zahradě. Jednou z mých příjemných povinností bylo také psaní noviciální kroniky.

Odpoledne ve všední dny jsme se účastnili oratoře v klubovnách naší fary, kam přicházela mládež z vedlejší základní školy. Děti si mohly něco zahrát, popovídат si, cítit se zde jako doma. Zároveň to pro ně byl často první kontakt s křesťanstvím. Jde tu o jakousi preevangelizaci, tj. odbourání negativních předsudků proti věře a církvi, které děti často mají. Kromě toho ještě byla pro děti a mládež k dispozici v neděli odpoledne tělocvična místní školy. Pohybové hry a jiné aktivity byly zakončeny příběhem nebo nějakým vhodně zvoleným „slůvkem“.

Období noviciátu je obdobím přemýšlení, zvažování a modlitby. Čas k modlitbě vnímám jako velmi důležitý. Rád vzpomínám na naše společné modlitby růžence v zámeckém parku nebo na chvíle osobní modlitby v kapli. Jde o to Krista nejen poznat, ale především s ním vytvořit hluboký vztah. Pro salesiány je typické vnímání Krista jako Dobrého pastýře, toho, který s láskou pečeje o své ovce.

Kromě přemýšlení o řeholním životě zvažuje kandidát, jakou cestou řeholního života se vydá, zdali bude směřovat ke kněžství nebo se stane laickým bratrem – koadjutorem.

Je třeba říct, že v komunitě člověk neprožívá jen samá pozitiva. Zažil jsem i období pochybností, nejistoty, krizí, ne-pochopení a konfliktů v komunitě. Těžkosti a obtíže k životu prostě patří a možná nás více směřují k Bohu.

Rok uplynul rychle jako voda a na závěr noviciátu jsme jeli na týdenní exercicie. Zde jsme se všichni tři rozhodli pokračovat v nastoupené cestě stát se salesiány.

Vyvrcholením noviciátu je skládání tzv. časných slibů na období tří let. Jde o slib chudoby, čistoty a poslušnosti. Tato slavnost proběhla 16. srpna 2003 v Praze-Kobylisích a mnozí z vás jste se jí zúčastnili. Jen na doplnění bych řekl, že v té době zas pro změnu jihozápadní Evropu sužovaly velké požáry a obrovské sucho.

Skládání prvních slibů v Praze-Kobylisích

16. srpna 2003

Petr Zelinka SDB (Kmocháček)

pokračování příště ...

Kdo u nás kostel-ničí

rozhovor

Mnozí tě znají pod přezdívkou Bob. Kdy, kde a proč jsi ji dostal?

To bylo v září roku 1990, kdy jsem byl přiveden mezi ministranty k Tomovi. Tehdy nás měli na starosti dnes úspěšní otcové a podnikatelé Artuš, Marabu, Pat, Vikin a další. Ale když jsem se jich nedávno ptal, proč mám tuto přezdívku, říkali, že neví – snad jsem byl „malej“, nebo jsem měl rád večerníček Bob a Bobek.

Co nám řekneš o svém studiu a jak ses dostal ke kostelnici?

V září 1989 jsem nastoupil na základku, o devět let později na střední školu automobilní – tříletý obor automechanik a nakonec na stejně škole na dvouletou maturitní stavbu. Sezení ve školních lavicích mě pak už nelákalo a nastal okamžik rozhodnutí – bud' vojna (= rok zabitej mezi zelenýma mozkama), nebo civilka (= rok a půl někde užitečně pomáhat). Modrá knížka v mému případě nehrozila. Rozhodl jsem se pro civilku a po domluvě s p. farářem a úřednicí na magistrátu jsem o prázdninách 2003 nastoupil na místo kostelníka u Toma. Oproti všem mým předchůdcům mě potkala hned od začátku výhoda, že po třinácti letech ministrování už jsem věděl, kde co je a jak to chodí, takže jsem si nepřipadal jak Neználek na Měsíci.

Jaké jsou vlastně tvé povinnosti?

Povinnosti kostelníka se skládají hlavně z mnoha drobností, bez kterých to není ono – otevřít kostel, nachystat kalich (*všimli jste si, že každý kněz má svůj?*), do misky dát dost hostií (zvláště na Popeleční středu, aby kněz nemusel po přijímání říkat lidem: „*Omlouváme se všem, na které se přijímání nedostalo, je jasné, kdo za to může...*“), konvičky, nachystat klíček ke svatostánku (*když na něj zapomenu, akolyta pak musí běhat jak hadr na holi do zákrustie a zpět*), pohlídat, aby se kněz oblíkl do správného ornátu (*během adventu jít v zeleném není to pravé – ale zkusil jsem to a šlo to*), na mši zapnout mikrofon (*u vypnutého vypadá kněz jako kapr na suchu*), při mši hlídat bezdomovce (*vražedný pohled do hl. vchodu nemá jiný důvod*) a někdy je i vyhodit před kostel (*když začnou otravovat a žebrat, pak na ně platí: „Běžte ven, nebo zavolám policii!“*) a po mši vše uklidit, zhasnout a zamčít. Toto probíhá každý den ráno i večer a občas z toho člověku hrabe. Proto děkuji těm, kteří to někdy vemou za mě.

Pak jsou tu mimořádné akce – koncerty, přednášky, návštěvy turistů a škol, svatby, pohřby, křty, jednou za 14 dní úklid kostela (*s úklidovou četou umýt podlahy v kostele, zákrustii a lavicích, vysát koberce, dolít olej do svíček...*), nakupování mešního vína, výměna prasklých žárovek a v zimě odhrnování sněhu.

Ted' jako kostelník vím, co znamená pořekadlo: je tady práce jak na kostele. Ale

stále mě to baví a vypadá to, že tu do Vánoc ještě zůstanu.

*Přejeme ti hodně sily a pohody, energie a trpělivosti, které ke své práci potřebuješ.
Díky za rozhovor.*

Slovo nemocným

„Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“

Mt 11,28

Když posloucháme lidi kolem sebe, velmi často slyšíme, že si stěžují na křivdy a ublížení, kterými je někdo poškodil. Často se jedná o události, které se staly před mnoha lety, ale lidé na ně nemohou zapomenout a stále se k nim vrací a trápí se. Nikdo nemůže popírat, že se tyto události skutečně staly a byly pro postižené osoby velmi těžké, ale je nutné jednou provždy odpustit křivdu, která se udála, zapomenout na to, co se stalo kdysi dávno, a prožívat dnešní dny se spokojeností a radostí. Naše minulost nemá ovlivňovat náš přítomný život, nemá narušovat náš vztah k lidem, kteří se proti nám neprovinili a kteří většinou neví o těchto událostech.

Člověk, který v dětství nebo v mládí utrpěl nějakou nezaviněnou bolest, který odpustil tomu, kdo mu ji způsobil, je citlivý, když se setká s trpícím člověkem, je schopný se vzít do jeho trápení a umí mu poskytnout účinnou pomoc. K takovému přístupu k utrpení, které někdo prožil, se

musí vychovávat, musí se učit odpouštět a zapomínat na to, co bylo odpuštěno, zahánět vzpomínky na to, co se stalo v minulosti. Stále je nutné hledat kladný vztah ke všemu, co se v životě vyskytne, hledat pozitivní hodnoty i ve všem, co se zdá být naprosto beznadějně. Život každého člověka v sobě má krásné prvky a stojí za to, aby ho člověk prožíval. Takové jednání vyžaduje odvahu, trpělivost a vytrvalost. Dosažený výsledek však nahradí a převýší každou námahu, kterou člověk vynaložil.

Kolem sebe vidíme mnoho lidí. Každý z nich prožívá život jinak. My nemůžeme chtít někoho napodobovat, protože každý člověk je jiný, má jiné vlastnosti, schopnosti a životní možnosti. Musíme se zaměřit na náš vlastní život, uvědomovat si jeho smysl a cíl, hledat v něm to, co nám přináší radost a spokojenost. Život každého člověka má svoji hodnotu a stojí za to, aby ho člověk prožil co nejdokonaleji.

Pro každého z nás mohou být vzorem lidé, kteří žijí nenápadným životem, kteří jsou stále spokojení, radostní a ochotní chápat druhé lidi, usnadňovat jim život a nemyslet stále jen na sebe a svoje problémy.

V evangeliu čteme, že Ježíš k sobě volá všechny lidi, kteří se namáhají, jsou unavení a vyčerpaní, a slibuje jim, že u něj najdou pokoj, klid a nové síly do dalšího života. I my máme možnost tuto jeho nabídku využít a získat od něj všechno, co potřebujeme ke svému spokojenému životu. Záleží jen na našem rozhodnutí.

otec J. Šík

Z farní charity

VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ ...

Vážení přátelé!

Advent končí a Vánoce jsou tu. Dovolujeme si opakovat naši prosbu z minulého čísla Tomáška, abyste nám pomohli připravit vánoční nadílky pro osamělé seniory. Svoje příspěvky (cukroví, ovoce, ořechy) přineste prosím do sakristie nejpozději ráno ve čtvrtek 22. prosince do 8:30 hod. Všem dárcům moc děkujeme.

MY TŘI KRÁLOVÉ JDEME K VÁM ...

Tříkrálová sbírka 2006 bude probíhat celorepublikově od neděle 1. ledna do neděle 8. ledna 2006. Srdečně jste zváni k požehnání koledníků Tříkrálové sbírky 2006 otcem biskupem Vojtěchem Cirklem. Mše svatá za účasti koledníků v tříkrálových kostýmech se uskuteční dne 2. 1. 2006 v 15:00 hodin v katedrále na Petrově.

Několik slov k průběhu sbírky. Koledníci vás osloví různě na ulici, před obchodními domy nebo vás navštíví doma. Kromě toho má i letos probíhat roznos složenek do jednotlivých domácností, a to od pondělí 9. ledna do středy 11. ledna 2006. Z předcházejících let víme, že se nemůžeme na roznos složenek spoléhat, řada částí města Brna složenky nedostala. Bude-li se to opakovat, pak vás prosíme, vložte váš peněžní dar do naší charitní pokladničky a my vaše příspěvky předáme Oblastní charitě (OCH) Brno, která v našem městě

sbírku organizuje. Prosíme podpořte štědře tuto sbírku. Pro vaši informaci: 65 % z Tříkrálové sbírky zůstává na financování projektů OCH Brno, 15 % dostává na svou činnost Diecézní charita Brno, 10 % jde na mezinárodní humanitární pomoc, 5 % dostává sdružení Česká katolická charita a konečně 5 % kryje náklady na sbírku. Přehled projektů OCH Brno, které budou z peněz Tříkrálové sbírky 2006 podpořeny, vám uvedeme v některém z dalších čísel Tomáška.

Vánoce prožité v hluboké vnitřní radosti a Boží ochranu, požehnání a zdraví v novém roce 2006 vám přejí a vyprošují

dobrovolníci farní charity

První adventní

reportáž

Listopadový vítr proháněl po nebi naducaná sněhová mračna a přesvědčoval je, aby oblékla stromy do sněhových pyžámek, sípal a hvízdal kolem chalup a chaloupek a potěšeně sledoval lidi zalezlé v teple u kamen. Teď jsem králem všech lesů a plání já – radoval se, avšak ve chvíli zkoprněl. Zledovatělou a zasněženou silnicí se zatáčkami i rovinkami rovnou k vesnici Fryšavě řítilo auto řízené – ano opravdu – P. Petrem Vrbackým. Pohodu a poklid po nedělní mši svaté u sv. Tomáše bez zaváhání vyměnil za riskantní a nebezpečnou jízdu na Vysočinu,

a to vše jen a jen kvůli svým farníkům. Několik „tomáškovských“ rodin se o víkendu 26. a 27. listopadu totiž sešlo na Třech Studních, aby popustili uzdu své tvůrčí fantazii a pod vedením zkušených lektorek (rovněž z řad „tomáškovstva“) vyráběli ozdobné prostírání, malované hrníčky, skleničky i misky, dekorativní svíčky, adventní věnce, pestrobarevné hedvábné šály, okouzlující květináče a misky. Všechny tyto výtvory (kromě adventních věnců) jsou určeny k hromadnému prodeji na čtvrtou adventní neděli, aby ostatní „tomáškovští“ farníci mohli získat originální vánoční dárky a tím zároveň finančně přispět na opravu kostela.

Avšak vratme se k zaskočenému větru. Ten profoukl panu farářovi až pod bundu, ale vida, že ho to nijak neodradí od úmyslu sloužit další mši svatou na Fryšavě, zkla-maně ulehl do houští. Zato farníci radostně přivítali svého kněze a oslavili s ním první adventní neděli včetně posvěcení vyrobených věnců.

Není bez zajímavosti, že na Fryšavě sídlí mnohým známý kněz a spisovatel P. Ladislav Simajchl, jenž byl v královopolské farnosti průkopníkem všeho nového.

Po mši svaté se všichni odebrali zpět na Tři Studně, někteří autem, jiní po svých. Zdatnější pak po obědě vyrazili na běžky, jiní přemýšleli nad opravou nejedoucího auta, a dlužno říci, že i přes tuto nepříjemnost neměli problém s odjezdem domů,

protože jim ostatní nabídli místa ve svých vozech.

První adventní víkend se stal krásným nezapomenutelným zážitkem pro všechny „staré známé“ i nově přibylé rodiny a nezbývá než se těšit na další pobyt v adventní čas příštího roku.

Jarka Cýrusová

Mikulášská besídka

z pohledu dívek

Je půl třetí a já už se pomalu blížím k Petrinu, kde se mají, jako každý rok, odehrávat naše scénky ... a možná, že přijde i Mikuláš.

Když jsem dorazila, holky už na mě čekaly. Rychle jsme si přehrály naši scénku a začaly jsme se přepravovat na „živáky“. Aha, vy asi nevíte, co to je. No, měly jsme se nějak připravit, od oblečení, líčení až po nějaké rekvizity. Naše skupinka – spíše já – jsem představovala japonskou dívku, která, pokud jste jí dali do kasičky bonbon, Vám nabídla malé občerstvení!

No, ale teď už raději k našim scénkám. Jako první se nám představily Světlusky s básničkou „U lednice dítě stálo“, pak následovaly Veverky s „Milosrdným samaritánem“. Po nich měli kluci vtipnou scénku o zajíci, ta se určitě všem líbila. Potom následovala přestávka, kde se hrály všelijaké hry atd. My jsem si jich moc neužily, protože jsme si chystaly naši scénku.

Protože měl Večerníček narozeniny, rozhodly jsme se zahrát večerníček – „Z pořádky do pohádky“. Pak už zbývalo poslední představení „O Něhurce“, při které jsme se určitě všichni nasmáli. A abych nezapomněla na to hlavní, přišel i svatý Mikuláš, dal každému perníčky a potom jsme se všichni pomodlili a pomalinku se rozcházeli do svých domovů. Myslím, že si každý z nás odnesl pěkné zážitky a všichni, stejně jako já, se těšíme na příští rok.

Kači

Mikulášská besídka

z pohledu chlapců

Když jsem přišel na Mikulášskou, tak to bylo jako každý rok. Spousta lidí v šatně a zmateně pobíhající vlčata. To ale bylo v pořádku, protože na to je už každý zvyklý. Když už to konečně začalo, objevila se na pódiu princezna, kterou si mohl zahrát Šimon. Hodil nám košík s papírovými koulemi a řekl: „Tady máte koule, a až se objeví můj bratr, tak to po něm začnete házet.“ Jen co se objevil princ (ztvárněn Kithy), byl v okamžiku pod palbou papírových koulí. Toto doprovázel každou scénku, občas kolem prolétl pomeranč nebo jablko, ale nikomu se nic nestalo a to je hlavní. Když představili, kdo bude hrát v první scénce, přiběhl tam nějaký důchodce (Pučmeloun) a dožadoval se cvaknutí lístku a taky nevěděl, kam si má sednout. První představení měly holky

a předváděly mimy, dělaly sochy ochotné se za drobný peníz pohybovat. Všechna ostatní vystoupení měly taky holky, až na jednu, kterou měli samozřejmě kluci. Ti zahráli docela morbidní tibetskou pohádku. Přestávky mezi scénkami nám zpestrovaly nejrůznější soutěže, které byly zakončeny sypáním krupek na vítěze. Potom s námi cvičila Witty nějaké písničky na přivítanou Mikuláše. Už je tu! Do dveří vchází Mikuláš, za ním dva ministranti a jako poslední vchází čert (Hamša). A to už všichni znáte. Nejdříve si šli pro perníčky předškoláčci, poté první třídy, druhé třídy atd. Nevím, co bych měl ještě dodat, asi jen to, že se to jako vždycky povedlo a už se těším na další společné setkání.

Adam Zahradník

Mikuláš na dětské

Středeční dětská mše svatá se blíží ke konci. Vzadu u zpovědnic se něco děje. Asi dvacet človíčků si tam obléká andělské roucho – ministrantské oblečení. Pan farář slibuje příchod svatého Mikuláše, zahřmí varhany a andělé slavnostně přicházejí. Zastaví se u oltáře a začínají pět v andělském chóru – kánony z Taize zpívané latinsky vzbuzují u dětí úctu. Náhle zpěv utichne a opět zní varhany. Přichází svatý Mikuláš s biskupskou mitrou a berlou. Pozdraví děti a klade jim těžké otázky. Andělé nestačí koukat, co všechno děti znají. Kdy a kde svatý Mikuláš žil a jak se stal biskupem,

aniž by chtěl. Děti jsou pochváleny a Mikuláš jim ještě klade obvyklou otázku: „Tak děti, jestlipak jste byly hodné?“ A přestože někteří mrňousci kroutí hlavou, Mikuláš všem rozdává perníčky, přičemž andělé opět pějí. Na konci se ještě všichni společně pomodlí, svatý Mikuláš a andělé pak pomalu odcházejí. U zpovědníc se svlékají z rouch a tím se z nich stávají obyčejní smrtelníci. Už se ale těší, jak si všichni společně zapívají v nebi.

Marie Sojka Veselá

O tuleňovi a gorile

mikulášská pohádka

Jednou ráno si vyšli tuleň a gorila na vycházku. Potkali čerta a Mikuláše a anděla. Ti řekli: „Byli jste hodní?“ „Ano, byli.“ A dostali banány a rybičky. Tak šli domů a tam se rvali o ty banány a rybičky a volali: „To je moje!“, „Moje!“, až jim došla pošta, tak teprve skončili. Měli tam napsáno – „Vraťte mi, vy ničemové, tu nadílku.“

A to je konec pohádky.

Kubík, 6 let

Vánoce

Mrazivé ráno rozsvícené zkřehlými slunečními paprsky se třpytilo v zasněžené krajině jako nejkrásnější vánoční ozdoba.

Štědrý den voněl jehličím, cukrovím a těšením se nejen na dárky, ale na celé svátečně prožívané tajemné kouzlo dnešního dne.

Ondrášek, Danýsek a Matýsek si v dětském pokoji stavěli nádraží, jezdili vláčkem a snažili se přemluvit králíka Ferdu, aby dělal cestujícího. Protože se však dnes rozhodli ani trošku nezlobit, aby mamka s taťkou mohli nachystat Vánoce, snažili se zapomenout na všechny skvělé nápady, které by v jiný den bylo dobré vyzkoušet. Občas zatli zuby, když jim malý bráška Matýsek „srovnal“ koleje a vůbec se na něho nezlobili. „Dá to ale práce, být takhle hodný,“ mudroval Danýsek. Nejradiji by jezdil po schodech jako jindy. Ondrášek pokukoval oknem na zasněženou zahradu. Najednou ožil: „Hurá Dany, kluci přišli!“ Než Pavlík, Kubík a Kryštůfek zazvonili, byl už skoro oblečený. Dopoledne při stavění iglů a sněhuláků uběhlo jako nic a navečer se kluci i jejich rodiče znova setkali ve velebně rozzářeném kostelíku. Oslava Ježíškova narození byla nádherná, klukům se při koledách pusy samy rozezpívaly; jesličky by si nejradiji nastěhovali rovnou do pokojíčku. Bílá, sněhovými závějemi lemovaná cesta, je přivedla zpátky domů a zanedlouho jásali nad dárky pod stromečkem. Každý z nich našel něco z toho, co se přál. Ondra šťastně vybalil trilobita, svědka dávných časů a důležitě bráškům vysvětloval, že je tento živočich starý miliony let. Pak se obrátil k mamince a pro upřesnění se zeptal: „Mami, jsi starší ty anebo ten trilobit?“

Jarka Cýrusová

Soustředění dětského sboru

SOUSTŘEDĚNÍ NA FARĚ V DŘEVOHOSTICích

Nejprve jsme odjeli náhradní autobusovou dopravou do Vyškova a pak vlakem do Přerova. Až jsme přijeli na onu faru, seznámili jsme se s panem farářem, vybalili jsme se a šli do jídelny rozepsat službu v kuchyni. Potom přijela paní kuchařka na výpomoc v kuchyni. Následovala večeře a potom Bobova skvělá pohádka na dobrou noc. Druhý den (v sobotu), hned ráno byla rozsvíčka v trošce sněhu. Po snídani se už začalo zpívat. Mezi zpěvem byly i menší přestávky. V přestávkách jsme si hráli hry, nebo se připravovali na další písničky. Po obědě a poledním klidu jsme se zase soustředili na zpěv. Před večerí jsme se prosili po Dřevohosticích. Po večerí jsme poslouchali vědeckofantastické příběhy od Hrr. Ráno (v neděli) jsme šli na mši a potom na snídani. Před obědem jsme se balili a po obědě jsme si zopakovali písničky, a šli na autobus.

Jája Pelikánová

Vánoční osmisměrka – pro bystré hlavy

Milé bystré hlavy,

už za krátký čas bude také v našem kostele postavený Betlém. A úplně nahoře nad Betlémem se bude „vznášet“ anděl, který nese v rukou nápis „GLORIA IN EXCELSIS DEO“. Doufám, že všichni víte, co to znamená česky. A jestli ne, tak vám pomůže tajenka dnešní osmisměrky. Začátek ale stejně napovím: „SLÁVA . . .“. Přeju vám příjemné luštění, jakož i požehnané vánoční svátky.

Scampi

Do osmisměrky doplňte následující slova a písmenka, která vám v mřížce zbudou, přečtěte po řádcích.

ANDULA	KAMNA	KARDINÁL	RADIÁTOR	PLENA	DROMEDÁR
KARTÁČ	KATEŘINA	KOALA	KOLENO	RŮŽEK	KORMIDLO
KOMÁR	KOMORA	POKOJ	KORELA	TENIS	PASTELKA
KRMELEC	KŘIŽÁK	LARVA	LEOPOLD	SEKERA	PEJSEK
LILIE	MISKA	MRAMOR	TORNÁDO	POSEL	MARCIPÁN
NÁDOR	NÁNOS	NOREK	OLEJNINA	VLÁKNO	PLAVKY
OVČÁK	PALANDA	PARDÁL	POPEL	PARNÍK	PANORAMA

R	A	D	I	Á	T	O	R	N	Á	D	O	R	N	O
A	Á	A	N	I	N	J	E	L	O	N	K	Á	L	V
A	N	D	U	L	A	R	E	K	E	S	J	E	P	Č
N	Á	N	E	A	V	R	A	L	E	S	O	P	L	Á
M	N	A	A	M	A	R	O	N	A	P	V	Ý	A	K
A	O	L	S	N	O	K	O	M	O	R	A	L	V	J
K	S	A	O	Á	O	R	S	L	A	T	E	E	K	O
L	E	P	O	P	A	R	D	Á	L	R	C	O	Y	K
E	S	Ž	L	I	L	I	E	H	O	B	M	O	Á	O
T	I	E	Ú	C	M	I	S	K	A	Á	H	Ž	U	P
S	N	P	A	R	N	Í	K	A	R	D	I	N	Á	L
A	E	K	O	A	L	A	A	N	I	Ř	E	T	A	K
P	T	K	R	M	E	L	E	C	K	A	R	T	Á	Č

Vánoce 2005 a Nový rok 2006

ve farnosti u kostela sv. Tomáše

ZPOVÍDÁNÍ

Příležitost ke svátosti smíření bude od pondělí 19. prosince 2005 do pátku 23. prosince 2005 vždy od 15:00 do 18:30 hodin. Prosíme, využijte zejména prvních dnů v týdnu a neodkládejte zpověď až na poslední chvíli, vyhnete se dlouhým frontám! Kromě toho se zpovídá také během ranních bohoslužeb dle potřeby.

Na Štědrý den se již nebude zpovídat!

POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2005 – Štědrý den

- ◊ ranní mše svatá v 7:00 hodin
- ◊ vánoční mše pro děti v 16:00 hodin odpoledne
- ◊ půlnoční mše ve 24:00 hodin se zpěvem chrámového sboru (vánoční koledy a pastorely)

25. 12. 2005 – Slavnost Narození Páně (Hod Boží vánoční)

- ◊ Bohoslužby budou jako v neděli, tedy 7:45 latinská, 9:00 se zpěvem chrámového sboru (vánoční koledy a pastorely), 11:00 a večer 19:30 hodin.
- ◊ Od 14:00 do 18:00 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jesliček.

26. 12. 2005 – svátek sv. Štěpána (druhý svátek vánoční)

- ◊ Bohoslužby budou jako v neděli, tedy v 7:45 latinská, 9:00, 11:00 a 19:30 hodin.
- ◊ Od 14:00 do 18:00 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jesliček.

31. 12. 2005 – Poslední den občanského roku

- ◊ ranní mše svatá v 7:00 hodin
- ◊ odpoledne v 16:00 hodin mše svatá na poděkování za uplynulý rok s přehledem života a hospodaření farnosti v roce 2005
- ◊ večerní mše svatá odpadá!

1. 1. 2006 – Slavnost Matky Boží Panny Marie (Nový rok)

- ◊ bohoslužby budou v obvyklém nedělním rozvrhu, tedy 7:45 latinská, 9:00, 11:00 a večer v 19:30 hodin.